

vor mening være tilstrækkelig til at opnå den opstillede målsætning, og vi skal henstille, at § 1, stk. 1, ændres i overensstemmelse hermed.

Ad § 1, stk. 3.

Det bør anføres, at bruttoavancen kan forhøjes med lønstigninger, der er afledet af de generelle overenskomster, herunder også med lønstigninger, der indirekte er en følge af overenskomstmæssige lønstigninger og pristalsreguleringer — f. eks. i de tilfælde hvor der ikke foreligger overenskomst, men hvor man faktisk følger overenskomsternes mekanisme.

For så vidt angår dækning af stigende lønomkostninger ønsker vi at understrege den forskelsbehandling, der er en følge af, at man i privatejede virksomheder — hvor indehaveren og/eller dennes ægtefælle arbejder med i virksomheden — ikke har adgang til regulering af bruttoavancen med et beløb svarende til den overenskomstmæssige stigning i lønniveauet siden 18. november 1967. Forskelsbehandlingen, sammenlignet med virksomheder, der drives med fremmed arbejdskraft, bliver stadig mere iøjnefaldende, des længere vi fjerner os fra denne lovgivnings starttidspunkt, og en eventuel forlængelse som foreslået vil kunne føre med sig, at navnlig den brede kreds af mindre erhvervsvirksomheder — der også har den mindste økonomiske modstandskraft — i mere end 1½ år skal være ganske uden regulering af løn for egen arbejdsindsats.

Hertil kommer yderligere, at stagnation i forbruget påvirker forretningernes rentabilitet negativt i samme periode.

Vi skal derfor henstille, at der tilvejebringes adgang til regulering af bruttoavancen i sådanne tilfælde med et beløb svarende til den overenskomstmæssige stigning siden 18. november 1967 i normallønnen til personer, som måtte ansættes, hvis indehaveren og/eller dennes ægtefælle ikke udførte arbejdet i forretningen.

Det er et fremskridt, at huslejestigninger nu kan tages i betragtning. Der bør imidlertid også være adgang til ajourføring for andre nødvendige omkostningsstigninger, og under alle omstændigheder bør der tilvejebringes adgang til ajourføring af omkostningsstigninger, der er en følge af anden lov-

givning og lignende, f. eks. stigning i post- og telefontakster, telexafgifter, el-priser, normaliseringsforhøjelser, ejendomsskatter, dækningsbidrag m. v.

Ad § 2.

I bemærkningerne til dispensationshjemmelen udtales, at der skal kunne dispenseres ved „generelle tilladelser f. eks. for nærmere afgrænsede områder og brancher“.

Denne formulering åbner rimelige muligheder for et skøn over mange forskelligartede forhold, som kan begrunde dispensation. De efterfølgende bemærkninger i lovforslaget og de deri givne eksempler kan imidlertid føre til en begrænsende fortolkning af omfanget af monopoltilsynets beføjelser.

Vi skal henstille, at det præciseres, at der kun er tale om eksempler, og at det samtidig tilkendegives, at varers art, avancestruktur, diskrimineringer, tilfældige forskelligheder i udgangspositionen for avanceberegningen og lignende forhold gør en nærmere angiven fravigelse fra avancestoppet rimelig.

Vi skal endvidere henstille, at der udtrykkelig gives hjemmel for monopoltilsynet til for brancher eller varer eller vareområdet at tillade indregning af sådanne tillæg til bruttoavancen — herunder ved beregning af vejledende priser for efterfølgende omsætningsled — der generelt må antages at dække de siden 18. november 1967 stedfundne lønstigninger, huslejestigninger m. v., jfr. foran.

Specielt, for så vidt angår vejledende priser, vil sådanne „arbejdsregler“ være påkrævet for at lette både den private og den offentlige administration og for at fritage tusindvis af virksomheder for omfattende individuelle efterberegninger.

Det må også være rimeligt, at der udtrykkelig gives monopoltilsynet hjemmel til både konkret og generelt at tillade rabatordninger ændret eller annulleret. Der består inden for mange brancheområder rabatordninger, der enten er urimeligt udviklede, eller som har urimelige virkninger for de rabatgivende, fordi de er for omfattende, eller fordi de stadig må udvides for at undgå diskrimineringer — men også mange andre forhold kan instituere urimeligheder. I hvert fald i de tilfælde, hvor afskaffelse eller æn-